

Semnan University of Medical Sciences

KOOMESH

Journal of Semnan University of Medical Sciences

Volume 21, Issue 1 (Winter 2019), 1-204

ISSN: 1608-7046

Full text of all articles indexed in:

Scopus, Index Copernicus, SID, CABI (UK), EMRO, Iranmedex, Magiran, ISC, Embase

بررسی اثرات سینرژیسیم IL-4 و RANKL روی بقا مونوسیت‌های خون محیطی بیماران مبتلا به ژانت سل گرانولوما

لیلا محامد خسروشاهی^۱ (M.Sc)، علی محمدی^۱ (M.Sc)، صنونا رفیعیان^۱ (DDS, MS)، علی آغبالی^۲ (DDS, MS)، علی عاقبتی^۳ (Ph.D)، علی فتوحی^۴ (M.Sc)، لیلی عاقبتی ملکی^۴ (Ph.D)، بهزاد برادران^۱ (Ph.D)

۱- مرکز تحقیقات ایمونولوژی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی تبریز، تبریز، ایران

۲- گروه آسیب‌شناسی دهان و فک و صورت، دانشکده دندان‌پزشکی زنجان، دانشگاه علوم پزشکی زنجان، زنجان، ایران

۳- گروه آسیب‌شناسی دهان و فک و صورت، دانشکده دندان‌پزشکی تبریز، دانشگاه علوم پزشکی تبریز، تبریز، ایران

۴- کمیته تحقیقات دانشجویی، دانشگاه علوم پزشکی تبریز، تبریز، ایران

۵- گروه ارتوپدی، دانشکده پزشکی شهید بهشتی، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، تهران، ایران

تاریخ دریافت: ۱۳۹۷/۴/۲۸ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۷/۴/۶

leili_aghebati_maleki@yahoo.com

* نویسنده مسئول، تلفن: ۰۹۱۴۳۲۱۲۲۹۶

چکیده

هدف: ژانت سل گرانولوما ضایعه شبه تومور واکنشی استخوان فک می‌باشد که مشخصه آن پرولیفراسیون بافت گرانولیشن دارای سلول‌های ژانت چند هسته‌ای فراوان می‌باشد. با توجه به نقش مهم IL-4 و RANKL در پاتونوز بیماری و ایجاد بستر برای مهاجرت سلول‌های بدخیم به مغز استخوان، در این مطالعه اثرات سینرژیسیم این دو فاکتور را در بقا مونوسیت‌های جدا شده از خون محیطی بیماران مبتلا به ژانت سل گرانولوما در مقایسه با افراد سالم را مورد بررسی قرار گرفت. مواد و روش‌ها: پس از خون‌گیری از بیماران مبتلا به ژانت سل گرانولوما و افراد سالم، سلول‌های تک هسته‌ای خون محیطی توسط گرادینت شیب غلظت فایکول استخراج و مونوسیت‌ها توسط کیت جداسازی مونوسیتی انسانی II جداسازی شدند. مونوسیت‌های جدا شده به مدت پنج روز با غلظت‌های ۱۰، ۲۰ ng/ml از IL-4 و RANKL تیمار شدند و پس از بررسی‌های مورفولوژیکی توسط میکروسکوپ اینورت، آزمون MTT روی بقا مونوسیت‌ها پس از مواجهه با سایتوکاین‌های مذکور انجام شد. یافته‌ها: نتایج نشان‌دهنده تفاوت در بقا مونوسیت‌ها در مقایسه بین گروه بیمار و گروه سالم پس از طی دوره تیمار بود. از طرف دیگر، در هر دو گروه بیمار و سالم تعداد سلول‌های تیمار شده در مقایسه با گروه‌های کنترل فاقد تیمار بیش‌تر بود که در گروه‌های تحت تیمار شواهد مورفولوژیکی بیان‌گر تغییر به نفع تشکیل ژانت سل‌ها وجود داشت. هر دو فاکتور IL-4 و RANKL موجب افزایش بقا مونوسیت‌ها در مقایسه با گروه کنترل شده بودند. نتیجه‌گیری: نتایج مطالعه حاضر، افزایش بقا و هم‌چنین تعداد مونوسیت‌های جدا شده از خون محیطی بیماران مبتلا به ژانت سل گرانولوما را توسط فاکتور IL-4 و RANKL همراه با ایجاد مورفولوژی ژانت سل نشان می‌دهد. این نتایج بیانگر دخالت IL-4 و RANKL در بدخیمی مرتبط با بیماری می‌باشد.

واژه‌های کلیدی: IL-4، RANKL، مونوسیت، و ژانت سل گرانولوما

مقدمه

فک‌ها ایجاد می‌شود [۲] و نوع محیطی آن تکثیر شبه تومور نسبتاً شایع حفره دهان است که بیش‌تر ضایعه واکنشی می‌باشد. تا امروز مطالعات زیادی در مورد اتیولوژی و چگونگی پیدایش سلول‌های ژانت انجام گرفته است [۳] و نظرات متفاوتی در مورد منشأ این سلول‌ها مبنی بر استئوکلاست یا ماکروفاژ وجود دارد [۴] که نظریه مونوسیت- ماکروفاژ بیش‌تر مورد قبول است [۵، ۴]. تبدیل رده سلولی ماکروفاژی- مونوسیتی به سلول‌های ژانت طی مراحل انجام می‌گیرد [۶] و

ژانت سل گرانولوما (Giant cell granuloma) ضایعه‌ای غیر نئوپلاستیک با پرولیفراسیون بافت گرانوله دارای سلول‌های ژانت چند هسته‌ای فراوان می‌باشد که در لثه، مخاط آلئول داخل استخوان‌های ماگزیلا (Maxilla) و مندیبل (Mandible) دیده می‌شود و به دو دسته مرکزی و محیطی تقسیم می‌شود [۱]. نوع مرکزی این ضایعه به‌عنوان یک ضایعه داخل استخوانی نسبتاً مهاجم خوش‌خیم ایدیوپاتیک که بیش‌تر در

مواد و روش‌ها

از پنج بیمار مبتلا به ژانت سل گرانولوما به عنوان گروه آزمایش و پنج فرد سالم به عنوان گروه کنترل خونگیری به عمل آمد (مطابق با ضوابط کمیته اخلاق علوم پزشکی تبریز). جهت جداسازی مونسیت‌ها ابتدا کل سلول‌های تک هسته‌ای خون محیطی جداسازی شدند، به این منظور ۵۰ میلی‌لیتر خون به روش معمول خونگیری از ورید مدین کوبیتال ناحیه‌آرنج با استفاده از سرنگ ۲۰G و لوله فالكون ۵۰ میلی‌لیتری جمع‌آوری شده و بلافاصله به زیر هود لامینار منتقل شدند. نمونه خون هیپارینه جمع‌آوری شده به نسبت ۱ به ۳ با بافر PBS رقیق شد و توسط گرادینانت شیب غلظت (Histopaque density gradient-1077, sigma-aldrich) در دور ۵۰۰ به مدت ۲۵ دقیقه سانتریفیوژ گردید. سلول‌های تک‌هسته‌ای خون محیطی (PBMC) استخراج شده، سه مرتبه با بافر PBS شستشو شده و سپس مونسیت‌ها توسط کیت (Monocyte Isolation Kit II-MiltenyBiotec, Auburb, CA) طی مراحل زیر جداسازی شدند. به رسوب PBMC ها ۵۰۰ بافر MACS اضافه شد، در مرحله بعد ۱۰۰ μL از محلول شماره یک (Biotin Antibody Cocktail) و ۱۰۰ μL محلول بلاک‌کننده FCR اضافه و سوسپانسیون سلولی به مدت ده دقیقه در دمای ۴ درجه انکوبه گردید. در مرحله بعد ۲۵۰ بافر و ۲۵۰ μL میکروبیدهای Anti-Biotin روی سوسپانسیون سلولی افزوده و پس از انکوباسیون سلول‌ها به مدت ۵۰ دقیقه در دمای ۴ درجه، از بافر MACS به روی نمونه اضافه و به مدت ۱۲ دقیقه در دور ۲۵۰ سانتریفیوژ شد. رسوب سلولی در ۵۰۰ μL بافر MACS حل شده و وارد ستون‌های جداسازی مغناطیسی LS گردید. ستون توسط ۱۰MI از بافر شسته شده و مونسیت‌ها جمع‌آوری گردیدند. سوسپانسیون مونسیت‌ها به مدت ۱۵ دقیقه در دور ۲۵۰ سانتریفیوژ و مونسیت‌های جدا شده در فلاسک‌های حاوی محیط کشت RPMI همراه با ۱۵ درصد FBS، L۲Mm گلوتامین، ۱۰۰ units/ml پنی‌سیلین/استرپتومايسين تیمار گردید. برای ادامه کار گروه‌های مورد مطالعه به ترتیب زیر طراحی گردیدند:

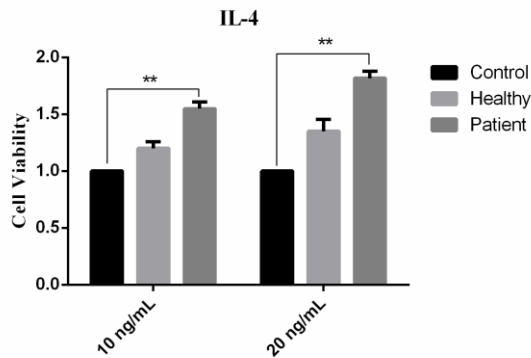
- ۱- گروه‌های مبتلا به بیماری ژانت سل گرانولوما:
 - ۱- گروه تحت تیمار با دوزهای ۱۰،۲۰ ng/ml از IL-4 (R & D Systems, Minneapolis, MN)
 - ۲- گروه تحت تیمار با دوزهای ۱۰،۲۰ ng/ml از RANKL (R & D Systems, Minneapolis, MN)
 - ۳- گروه‌های تحت تیمار هم‌زمان با دوزهای IL-4 و RANKL ۱۰،۲۰ ng/ml
 - ۴- گروه کنترل بدون تیمار

این مسأله تحت تأثیر فاکتورهای متعددی از جمله اینترلوکین‌هایی مثل اینترلوکین ۳، اینترلوکین ۴ و اینترلوکین ۱۳ [۸،۷] صورت می‌گیرد. در مطالعات زیادی تأثیر IL-4 بر تشکیل ژانت سل‌ها مورد تأیید قرار گرفته است. [۹-۱۱] اینترلوکین ۴ به عنوان سایتوکاین مهمی در تمایز و عملکرد رده مونسیت- ماکروفاژ ایفای نقش می‌کند [۹] و شواهد زیادی مبنی بر حضور این سایتوکاین در تشکیل ژانت سل‌ها وجود دارد [۱۲]. اینترلوکین ۴ با تنظیم بیان E-کاده‌رین در سطح سلول منجر به تقویت چسبندگی اتصالات سلولی به نفع تشکیل ژانت سل‌ها می‌شود [۹].

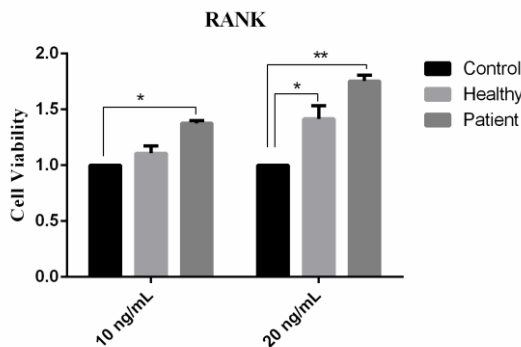
RANK (Receptor activator of nuclear factorkappa-B ligand) یک پروتئین ترانس ممبران بوده و عضو خانواده فاکتور نکروزدهنده تومور (TNF) می‌باشد [۱۳]. RANKL لیگاند‌هایی هستند که با اتصال به گیرنده‌های سطح سلولی RANK موجب فعال‌سازی این رسپتورها می‌شوند. واکنش بین RANK و RANKL باعث فعال شدن مسیرهای داخل سلولی می‌شود که در فرایندهایی مانند تکثیر سلولی و آپوپتوز و تمایز سلول‌ها دخیل است [۱۴]. این پروتئین‌ها توسط ژانت سل‌های بالغ بیان می‌شوند و بیانشان در سطح ژانت سل‌ها نسبت به مونسیت‌ها به مقدار زیادی بیش‌تر می‌باشد [۱۰]. در واقع میزان بیان پروتئین RANK مدرکی دلیل بر تبدیل مونسیت‌ها به ژانت سل‌ها می‌باشد [۱۵]. ولی هنوز مطالعات بیش‌تر در مورد تأثیر RANKL و نقش آن در ایجاد و بقا ژانت سل گرانولوما انجام نگرفته است و در این مطالعه مورد بررسی قرار گرفت [۱۶]. از زمان شناسایی انواع مهاجم و غیر مهاجم ضایعات توسط Chuong و همکارانش تا امروز تلاش‌های زیادی برای یافتن روش‌هایی جهت پیش‌بینی رفتار بیولوژیک ضایعات بر اساس تابلوی هیستوپاتولوژی صورت گرفته است که این می‌تواند بر نحوه درمان و پروگنوز ضایعات اثر داشته باشد. عواملی مانند ساین سلول‌های ژانت، نسبت سطح اشغال شده توسط آن‌ها [۱۷]، مقدار متوسط DNA [۱۸] و الگوی توزیع این سلول‌ها [۱۹] مورد مطالعه قرار گرفته‌اند که نتایج معنی‌دار پایدار گزارش نشده، به دلیل اهمیت حضور مونسیت‌ها در بدخیمی‌های مرتبط با ژانت سل گرانولوما و نقش کلیدی IL-4 در عملکرد و بقا این سلول‌ها و هم‌چنین نقش شاخص RANK در متاستاز سلول‌های بدخیم به خصوص به مغز استخوان در این مطالعه بر آن شدیم نقش این فاکتورها را در بقا و مورفولوژی مونسیت‌ها مورد بررسی قرار دهیم.

نتایج

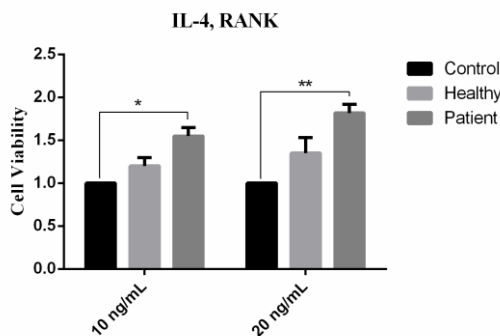
مونوسیت‌های جدا شده از خون محیطی طی روش به کار رفته، پس از بررسی توسط فلوسایتومتری با محاسبه سلول‌های CD14+ خلوصی بیش از ۹۰ درصد داشتند. نتایج آزمون MTT افزایش بقا مونوسیت‌های جدا شده از بیماران مبتلا به ژانت سل گرانولوما و گروه کنترل را در هر دو دوز ۱۰،۲۰ ng/ml نشان داد که این افزایش به صورت وابسته به دوز بوده و در غلظت ۲۰ ng/ml به صورت معناداری بیش‌تر از غلظت ۱۰ ng/ml بود.

شکل ۱. تاثیر غلظت های ۱۰ و ۲۰ ng/ml IL-4 روی مونوسیت های جدا شده از بیماران مبتلا به ژانت سل گرانولوما و مقایسه آن با افراد سالم. نتایج حاصل میانگین \pm SD با سه تکرار می باشد. $*p \leq 0.05$ $**p \leq 0.01$

شکل ۲. تاثیر غلظت های ۱۰ و ۲۰ ng/ml RANK روی مونوسیت های جدا شده از بیماران مبتلا به ژانت سل گرانولوما و مقایسه آن با افراد سالم. نتایج حاصل میانگین \pm SD با سه تکرار می باشد. $*p \leq 0.05$ $**p \leq 0.01$

شکل ۳. تاثیر همزمان غلظت های ۱۰ و ۲۰ ng/ml از IL-4 و RANK روی مونوسیت های جدا شده از بیماران مبتلا به ژانت سل گرانولوما و مقایسه آن با افراد سالم. نتایج حاصل میانگین \pm SD با سه تکرار می باشد. $*p \leq 0.05$ $**p \leq 0.01$

گروه‌های کنترل

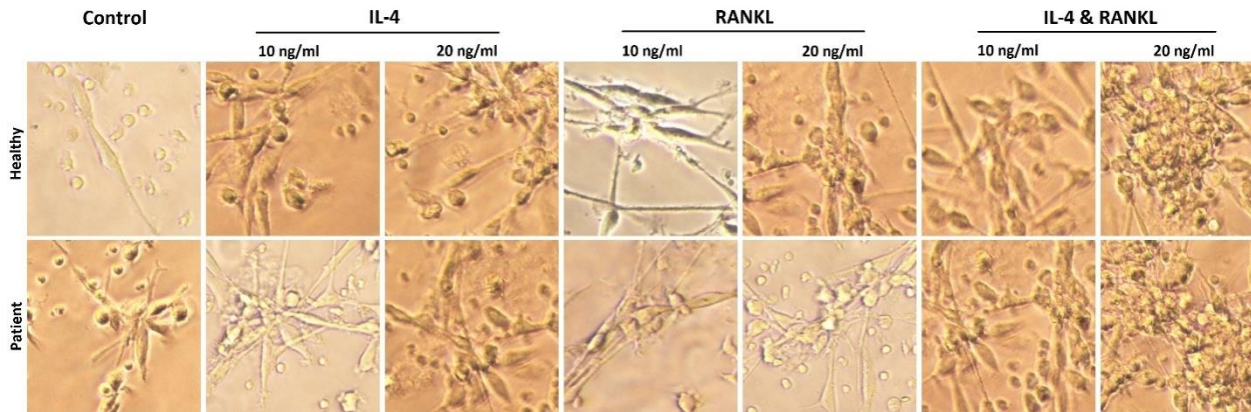
۱- گروه تحت تیمار با دوزهای ۱۰،۲۰ ng/ml از IL-4
 ۲- گروه تحت تیمار با دوزهای ۱۰،۲۰ ng/ml از RANKL
 ۳- گروه‌های تحت تیمار هم‌زمان با دوزهای IL-4 و RANKL ۱۰،۲۰ ng/ml
 ۴- گروه کنترل بدون تیمار
 هریک از غلظت‌ها به صورت مستقل سه مرتبه تکرار شدند. پس از رسیدن سلول‌های کشت داده شده به تعداد مورد نظر سلول‌ها از کف فلاسک جدا شده و در rpm ۱۳۰۰ به مدت ۱۰ دقیقه سانتریفوژ گردیدند. بعد از شستشوی سلول‌ها، مایع رویی سلول‌ها را خارج نموده و رسوب سلولی باز شد. سپس با استفاده از لام هموسایتومتر تعداد سلول‌ها شمارش گردید. در طول آزمایش از میکروسکوپ معکوس جهت ارزیابی مورفولوژی سلول‌ها استفاده شد.
 ۲۰۰ میکرولیتر از سوسپانسیون سلول حاوی $10^3 \times 15$ سلول در هر چاهک از پلیت‌های ۹۶ خانه‌ای پخش گردید. پلیت به مدت ۲۴ ساعت داخل انکوباتور ۳۷ درجه قرار داده شد تا سلول‌ها به کف پلیت متصل شوند. در مرحله بعد سلول‌ها به صورت سه تایی با استفاده از غلظت‌های ۱۰،۲۰ ng/ml از RANKL و IL-4 و داروی تاکسول به عنوان کنترل مثبت به مدت پنج روز تیمار شدند.

پس از طی مدت زمان تیمار و بررسی مورفولوژی سلول‌ها توسط میکروسکوپ اینورت، میزان بقا سلولی توسط آزمون MTT مورد بررسی قرار گرفت. بعد از گذشت زمان انکوباسیون، کل محیط کشت رویی سلول‌ها خارج شده و ۱۰۰ میکرولیتر محیط کشت کامل همراه با ۵۰ میکرولیتر محلول (۲ MTT mg/ml) به هر چاهک اضافه گردید و سلول‌ها به مدت ۴ ساعت در انکوباسیون ۳۷ درجه همراه با CO_2 انکوبه شدند. سپس محیط داخل چاهک‌ها خارج شدند و ۲۰۰ میکرولیتر DMSO همراه با ۲۵ میکرولیتر از بافر سورنسون به هر چاهک اضافه شد و پلیت به مدت ۳۰ دقیقه در دمای ۳۷ درجه و جای تاریک انکوبه شد. جذب پلیت‌ها در طول موج ۵۷۰ نانومتر توسط الیزا ریدر قرائت گردید.

آنالیز آماری. آنالیز آماری توسط نرم‌افزار Graph-Pad (GraphPad, San Diego, CA) صورت گرفت. آنالیزهای آماری ما بین دو گروه توسط Student's test و ما بین کل گروه‌ها توسط One-way ANOVA انجام شد. نتایج حاصل از میانگین \pm انحراف معیار می‌باشد و از سه تکرار مستقل از هم می‌باشد. $p \leq 0.05$ به عنوان معنی‌دار در نظر گرفته شد.

مونسیت‌های جدا شده از بیماران و گروه کنترل بود، بررسی مورفولوژی سلول‌ها توسط میکروسکوپ اینورت نشان‌دهنده تمایز مونسیت‌ها به نفع تشکیل سلول‌های چند هسته‌ای و غول پیکر بود که این حالت در مبتلایان به ژانت سل گرانولوما مشهودتر بوده و در غلظت 20 ng/ml به نسبت بیش‌تری دیده شد.

هم‌چنین نتایج نشان دادند IL-4 به صورت معنادارتری نسبت به RANKL منجر به افزایش قابلیت بقا در مونسیت‌ها شده است. از طرف دیگر نتایج حاصله بیان‌گر این موضوع می‌باشد که مونسیت‌های بیماران مبتلا به ژانت سل گرانولوما در دوزهای ذکر شده بقا بیش‌تری نسبت به گروه کنترل داشته‌اند. نکته جالب توجه در این نتایج مربوط به مورفولوژی

شکل ۴. تاثیر غلظت های ۱۰ و ۲۰ ng/ml از RANKL و IL-4 روی مورفولوژی مونسیت های جدا شده از بیماران مبتلا به ژانت سل گرانولوما و مقایسه آن با افراد سالم

سلول‌ها پس از تیمار با IL-4 و RANKL بود در واقع این دو فاکتور با برقراری اتصالات بین سلولی بستر را برای تحریک ایجاد ژانت سل‌ها فراهم نموده‌اند. و همان‌طور که در نتایج ذکر شد این تاثیر در دوزهای بالاتر و هم‌چنین در نمونه‌های برسیاثر سینرژیک به مراتب معنی‌دارتر و واضح‌تر بود.

ما در این مطالعه اثر IL-4 را در دوزهای 10, 20 ng/ml روی بقا مونسیت‌ها در گروه بیماران مبتلا به ژانت سل گرانولوما و افراد سالم مورد بررسی قرار دادیم که نتایج نشان دادند مونسیت‌های جدا شده از بیماران مبتلا به ژانت سل گرانولوما بقا بیش‌تری را در مقایسه با گروه کنترل دارند و این می‌تواند به علت تغییراتی باشد که در الگوی سایتوکاینی مبتلایان داخل بدن صورت گرفته است.

به نظر می‌رسد RANKL علاوه بر دخالت در مهاجرت مونسیت‌ها اثر تحریکی در تکثیر این سلول‌ها داشته است. مطابق مطالعه انجام شده توسط Minjun مجاورت مونسیت‌های جدا شده از بیماران با RANKL موجب افزایش بیان RANK در سطح سلول شده و این پروسه روند مهاجرت مونسیت‌ها را افزایش خواهد داد. در واقع می‌توان به این صورت بیان نمود که RANKL با افزایش تکثیر در مونسیت‌ها و تحریک مهاجرت در پاتوژن بیماری ژانت سل گرانولوما نقش دارد که این نتایج همسو با بررسی انجام شده توسط Lim و همکارانش [۲۰] و هم‌چنین Huang و همکارانش [۲۱] می‌باشد که به بیان RANKL در ضایعات مهاجم و ژانت سل توورها اشاره کرده‌اند.

بحث و نتیجه‌گیری

ژانت سل گرانولوما (giant cell granuloma) ضایعه‌ای است که با پرولیفراسیون بافت گرانولیشن باعث ایجاد عوارضی در استخوان‌ها می‌شود [۲]. به دلیل شیوع نسبتاً بالای این بیماری انجام مطالعات بیش‌تر و دقیق‌تر برای شناخت نحوه تشکیل و فاکتورهای دخیل در پیدایش سلول‌های ژانت سل و چگونگی مهار آن‌ها ضرورت می‌یابد.

Konodo و همکارانش در مطالعه‌ای اثرات سایتوکاین‌های مختلفی مثل TNF، IFN، IL-4، GM-CSF و M-CSF روی تشکیل ژانت سل‌ها را بررسی کرده و گزارش کردند که بیش‌ترین اثر تحریکی در تشکیل ژانت سل‌ها مربوط به IL-4 می‌باشد. مطالعه مسیرهای داخل سلولی نمود که IL-4 از طریق القا فعال‌سازی مسیر پیام‌رسانی NF-κB عمل می‌کند. طوری که با مهار مسیر سیگنالینگ NF-κB توسط مهارکننده‌های اختصاصی اثر القایی IL-4 در تشکیل ژانت سل گرانولوما از بین می‌رود [۱۱].

Monero و همکارانش نقش IL-4 در ایجاد ژانت سل‌ها را مربوط به اثر تحریکی این سایتوکاین در القای بیان E-cadherin گزارش کردند [۹].

مطالعه قبلی انجام شده توسط دکتر آغبالی و همکارانش بیانگر این بود که IL-4 با القا بیان Integrinβ5 در تشکیل ژانت سل‌ها نقش دارد و اثرات القایی IL-4 در نمونه‌های کشت سلولی مبتلایان به ژانت سل گرانولوما بیش‌تر از افراد سالم بود [۱۵] که این نتایج کاملاً همسو با نتایج ما در بررسی مورفولوژی

[8] Lorenzo J, Horowitz M, Choi Y. Osteoimmunology: interactions of the bone and immune system. *Endocr Rev* 2008; 29:403-440.

[9] Moreno JL, Mikhailenko I, Tondravi MM, Keegan AD. IL-4 promotes the formation of multinucleated giant cells from macrophage precursors by a STAT6-dependent, homotypic mechanism: contribution of E-cadherin. *J LeukocBiol* 2007; 82:1542-1553.

[10] Yu M, Qi X, Moreno JL, Farber DL, Keegan AD. NF-kappaB signaling participates in both RANKL- and IL-4-induced macrophage fusion: receptor cross-talk leads to alterations in NF-kappaB pathways. *J Immunol* 2011; 187:1797-1806.

[11] Mirmohammadkhani O, Motahari P, Ghanadan A, Chahardehi R, Mirmohammadkhani M. Activated leukocyte cell adhesion molecule expression in oral squamous cell carcinoma and its association with clinical and histopathologic parameters. *Koomesh* 2013; 14:350-356.

[12] Moreno JL, Kaczmarek M, Keegan AD, Tondravi M. IL-4 suppresses osteoclast development and mature osteoclast function by a STAT6-dependent mechanism: irreversible inhibition of the differentiation program activated by RANKL. *Blood* 2003; 102:1078-1086.

[13] Breuil V, Schmid-Antomarchi H, Schmid-Alliana A, Rezzonico R, Euller-Ziegler L, Rossi B. The receptor activator of nuclear factor (NF)-kappaB ligand (RANKL) is a new chemotactic factor for human monocytes. *FASEB J* 2003; 17:1751-1753.

[14] Hoffmann A, Baltimore D. Circuitry of nuclear factor kappaB signaling. *Immunol Rev* 2006; 210:171-186.

[15] Aghbali A, Rafieyan S, Mohamed-Khosroshahi L, Baradaran B, Shanebandi D, Kouhsoltani M. IL-4 induces the formation of multinucleated giant cells and expression of beta5 integrin in central giant cell lesion. *Med Oral Patol Oral Cir Bucal* 2017; 22:e1-e6.

[16] Regezi JA. Comments on the pathogenesis and medical treatment of central giant cell granulomas. *J Oral MaxillofacSurg* 2004; 62:116-118.

[17] Kruse-Lösler B, Diallo R, Gaertner C, Mischke KL, Joos U, Kleinheinz J. Central giant cell granuloma of the jaws: a clinical, radiologic, and histopathologic study of 26 cases. *Oral Surg Oral Med Oral Pathol Oral RadiolEndod* 2006; 101:346-354.

[18] Eckardt A, Pogrel MA, Kaban LB, Chew K, Mayall BH. Central giant cell granulomas of the jaws: nuclear DNA analysis using image cytometry. *Int J Oral MaxillofacSurg* 1989; 18:3-6.

[19] Whitaker SB, Waldron CA. Central giant cell lesions of the jaws: a clinical, radiologic, and histopathologic study. *Oral Surg Oral Med Oral Pathol* 1993; 75:199-208.

[20] Lim L, Gibbins JR. Immunohistochemical and ultrastructural evidence of a modified microvasculature in the giant cell granuloma of the jaws. *Oral Surg Oral Med Oral Pathol Oral RadiolEndod* 1995; 79:190-198.

[21] Huang L, Xu J, Wood DJ, Zheng MH. Gene expression of osteoprotegerin ligand, osteoprotegerin, and receptor activator of NF-kB in giant cell tumor of bone: possible involvement in tumor cell-induced osteoclast-like cell formation. *Am J Pathol* 2000; 156:761-767.

مطالعه حاضر با بررسی اثر سینرژیسیم دوزهای ۰،۲۰ ng/ml از IL-4 و RANKL روی مونوسیت‌های خون محیطی بیماران مبتلا به ژانت سل گرانولوما و مقایسه آن با افراد سالم نشان داد که مونوسیت‌های جدا شده از مبتلایان به ژانت سل گرانولوما در مجاورت هم‌زمان این دو فاکتور قدرت بقا بالاتری دارند. به نظر می‌رسد این ویژگی مربوط به ریزمحیط سایتوکاین‌هایی است که در بدن بیماران مبتلا به ژانت سل گرانولوما وجود دارد و مواجهه با فاکتورهای تحریکی IL-4 و RANKL باعث تشدید مقاومت مونوسیت‌ها نسبت به گروه کنترل شده است. با توجه به نتایج داده‌ها IL-4 و RANKL را می‌توان به عنوان هدف درمانی در محدود کردن سلول‌های ژانت بیان نمود.

تشکر و قدردانی

از دانشگاه علوم پزشکی تبریز بابت حمایت از این طرح تشکر و قدردانی می‌شود.

منابع

[1] Spraggs P, Roth J, Young-Ramsaran J, Goodwin WJ. Giant cell reparative granuloma of the maxilla. *Ear Nose Throat J* 1997; 76:445-446, 449.

[2] Tschlaki A, George KS, Manisali M. An unusual presentation of a maxillary central giant cell granuloma. *J Surg Case Rep* 2012; 2012:7.

[3] Pogrel AM. The diagnosis and management of giant cell lesions of the jaws. *Ann MaxillofacSurg* 2012; 2:102-106.

[4] Vignery A. Osteoclasts and giant cells: macrophage-macrophage fusion mechanism. *Int J ExpPathol* 2000; 81:291-304.

[5] Khoramian S, Poureslami H, Mohammadi B. Central giant cell granuloma: (A Case Report). *J RafsanjanUniv Med Sci* 2012; 11:503-510. (Persian).

[6] Gordon S, Taylor PR. Monocyte and macrophage heterogeneity. *Nat Rev Immunol* 2005; 5:953-964.

[7] Pak F, Barati M, Shokrolahi M, Kokhaei P. Tumor immunology and tumor escape mechanisms from immune response. *Koomesh* 2014; 15:412-430. (Persian).

Effects of IL-4 and RANKL synergism on survival of peripheral blood monocytes in patients with giant cell granuloma

Leila Mohamed Khosroshahi(M.Sc)¹, Ali Mohammadi(M.Sc)^{*1}, SonaRafieyan(DDS, MS)², Ali Aghbali(DDS, MS)³, Ali Aghebati(Ph.D)^{1,4}, Ali Fotouhi (M.D)⁵, leiliAghebati-Maleki (Ph.D)^{1,4*}, BehzadBaradaran (Ph.D)¹

1- Immunology Research Center, Tabriz University of Medical Sciences, Tabriz, Iran

2- Dept. of Oral and Maxillofacial Pathology, Faculty of Dentistry, Zanjan University of Medical Sciences, Zanjan, Iran

3- Dept. of Oral and Maxillofacial Pathology, Faculty of Dentistry, Tabriz University of Medical Sciences, Tabriz, Iran

4- Student Research Committee, Tabriz University of Medical Sciences, Tabriz, Iran

5- Dept. of Orthopedic Surgery, Faculty of Medicine, ShahidBeheshti University of Medical Sciences, Tehran, Iran

* Corresponding author. +98 9143212296 leili_aghebati_maleki@yahoo.com

Received: 19 Jul 2017; Accepted: 27 Jun 2018

Introduction: Giant cell granuloma is a non-neoplastic lesion that is characterized by the fact that granulation tissue proliferation has many multiples of giant cells. Considering the role of IL-4 and RANKL in the pathogens of the disease in this study, we investigated the synergism effects of these two factors on the survival of monocytes isolated from peripheral blood in patients with giant cell granuloma compared with healthy subjects.

Materials and Methods: After blood collection of patients with giant cell granuloma and healthy individuals, peripheral blood mononuclear cells were isolated by ficoll density gradient centrifugation and the monocytes were isolated using human Monocyte Isolation Kit II. Isolated monocytes were then cultured in the absence or presence of IL-4 and RANKL (10 and 20 ng/mL) for five days. After morphological examination by inverted microscope, following MTT assay was performed to determine proliferation.

Results: The results showed a difference in the survival of monocytes in comparison between the patient group and the healthy group after the treatment period. On the other hand, in both patient and healthy groups, the number of treated cells was higher in comparison to untreated control groups, which in the groups treated with morphological evidence showed a change in favor of the formation of giant cells. Both IL-4 and RANKL factors increased the survival of monocytes in comparison with the control group.

Conclusion: The results of this study showed the increased survival and the number of monocytes isolated from peripheral blood in patients with giant cell granuloma by IL-4 and RANKL factors, with the creation of morphology of giant cell. These results indicate that IL-4 and RANKL factors are involved in the onset of malignant disease.

Keywords: IL-4, Monocyte, RANKL, Giant Cell Granuloma.